



Պարույր Սևակ

Կարծում եմ

Ես կարծում եմ. երբ խոր վերքից
Մարդ ժպտում է համառությամբ,
Այդ ժպիտը վերջ ի վերջո
Փոխարկվում է ծամածռության...

Ես կարծում եմ. երբ որ ջուրը
Վարարում է, ելնում ափից,
Թույլտրվություն չի վերցրնում
Իրեն հսկող նեղ քարափից...

Ես կարծում եմ. պաղն ավելի
Լավ ես զգում ամռան շոգին,
Դողն ավելի լավ ես զգում
Ձմռան բքին...

Հողն ավելի լավ ես զգում
Այն ժամանակ,
Երբ նա հանկարծ տատանվում է
Քո ոտքի տակ...

20.V.1957թ.

Մոսկվա